De man kon zich niet herinneren haar ooit zóó mooi en vrouwelijk te hebben gezien Plotseling ontmoetten hun oogen elkander. . . . . boog hij zich voorover om de wangen van het Kind te kussen en het scheen als vanzelf te komen, dat zijn lippen het golvende haar van zijn vrouw beroerden. Ze trok zich niet terug, maar glimlachte. . .

„Ik wil haar iederen dag hebben, Richard," zei ze zacht.

„Ik wil haar ook iederen dag hebben, Mary," was het antwoord. , Maar dat kan maar op één manier gebeuren . . ."

Wàt hij tot haar zei, is niet bekend en ook niet, wàt Mary antwoordde, maar het Kind glimlachte in haar slaap zóó gelukkig, alsof haar allerliefste wensch nu toch vervuld was geworden.

BEZUINIGEN

We leven in een tijd dat het noodzakelijk, ja zelfs een plicht is, dat we bezuinigen, uitsparen, uitwinnen, kortom : van alles bedenken om zoo min mogelijk verloren te laten gaan, alles tot het uiterst te benutten, in voeding, verwarming, kleeding en . . . . .arbeid.

Welke huisvrouw zou er niet van doordrongen zijn dat arbeiden, ploeteren en plassen in haar huis ook geld kost. Ik bedoel hier niet zoozeer het loon als wel de slijtage aan boenders, dweilen, sponzen, zeemlappen, doeken en het verbruik van zeep, wrijf- en poetsmiddelen, warm water, enz.

De kraakzindelijke, echt-Hollandsche huismoeder zie ik den neus al optrekken, want zij is bang dat met bezuinigen in arbeid haar huis en meubeltjes niet zoo zullen glimmen en glanzen.

En de gemakzuchtige sloddervos wrijft nu genoeglijk haar handen in gedachten als :

„Ha, fijn, nu zullen anderen ook eindelijk eens wijs worden en zich wat minder uitsloven."

Mis, geen van beiden zal gelijk hebben : de laatste moet juist eens wat meer haar handen uitsteken, want door goed en geregeld onderhoud kan alles veel langer dienst doen, dus : wordt bezuinigd. De eerste heeft al mijn sympathie, doch ik zou haar willen raden eens wat meer te wrijven zonder was, wat minder te poetsen en op voordeeliger wijze, oude sponzen en leerlappen te bewaren, omdat ze later nog bruikbaar zijn, restjes zeep te verzamelen, het houtwerk in huis te reinigen zonder zeep, blouses, dekens, gordijnen, enz. aan huis te laten wasschen, omdat het dan minder te lijden heeft en goedkooper is, enz. enz.

Deze tijden van duurte hebben geleerd, dat er nog heel wat bezuinigd kan worden en met wat minder arbeid alles er toch netjes uit kan zien.

Vroeger schaamde men zich vaak te bekennen dat men zuinig was, of iets bedacht had dat even goed was, doch minder geld kostte. Voorzeker valsche schaamte, of . . .. schijn-gedoe. In het laatste geval werd gevreesd dat de buitenwereld zou denken, „dat men 't minder had", „dat 't met de financiën slecht ging". Over het algemeen willen de meeste menschen meer schijnen — in welvaart of stand — dan ze werkelijk zijn. Zelfs kinderen worden vaak in dien geest opgevoed en moeten vooràl mondje dicht houden als het een of ander erg goedkoop, òf opgeknapt is.

Een andere categorie van menschen vreezen hun zuinigheid te toonen om niet voor gierig door te gaan. In de noordelijke provincies is „zuinig" en gierig ook dikwijls synoniem.

En nu . . . . . : men stelt er een *eer* in om *zuinig* te zijn, vertelt het opgewonden aan vrienden en familie, wanneer men iets „bezuinigends" bedacht heeft.

Velen zouden wel *willen* bezuinigen, doch weten niet *hoe*.



GENERAAL SIR HENRY WILSON,
de nieuwe chef van den Engelschen Generalen Staf, die Generaal William Robertson als zoodanig is opgevolgd.

Voor hen laat ik hier eenige raadgevingen volgen, waarmede zij hun voordeel kunnen doen.

Zeepbesparing.

De huisvrouw spreekt steeds van „zeepen", wanneer zij het schilderwerk in haar huis eens ter dege wil laten reinigen. Zeep ontneemt op den duur den lakglans en is duur en schaarsch. (Ik bedoel hier natuurlijk witte of sunlight-zeep. Groene zeep komt niet in aanmerking voor dit werk, daar ze veel te scherp is.) Beter doet men koud of lauw water met ammonia te gebruiken. — 1 deel ammonia op 15 à 20 deelen water — . Dit spaart zeep en gas voor waterkoken. en *alle* vuil wordt toch weggenomen. Per literflesch kost ammonia 30 à 35 cent tegenwoordig.

Kleine restjes zeep

bewaart men en doet ze later tezamen in 'n gaasje of lapje en vormt er zoo een zeepbal van. De zeepschuim, die bij het wasschen ontstaat, droogt telkens na gebruik in het poreuze lapje op en geeft een volgenden keer direct weer schuim.

Oude sponsen

of stukjes gooie men nimmer weg doch verzamele men. Later kunnen ze aan elkaar genaaid worden om zoo nog een goede werkspons te vormen. Opdat de genaaide stukjes goed bij elkaar blijven kan men er een zakje om haken van visschers-garen of ongebleekt katoen.

Snippers sponsen

kunnen ook best dienen om 'n kussen of tochtrol op te vullen.

Oude zeemlappen

beware men zuinig. Van de beste stukjes eruit kan men weer een bruikbare samenstellen. De harde randjes knipt men eraf en naait de goede stukjes (een *weinig* vochtig) al festonneerende of evenals tulle aan elkaar met borduur- of stopkatoen en het liefst met een handschoenen-naald, n.l. een naald met platte punt. Men gebruike *nooit* scherp garen ervoor.

Om leerlappen zacht en helder te houden, zette men ze nu en dan in water met een weinig ammonia.

Koper poetsen.

Hoe meer poetspommade en krijt, des te mooier poetswerk, zoo denken ten minste velen, doch ten onrechte, getuige bijv. de vele groenachtige schelknoppen en brievenbussen, de laatste de randjes vol krijt. Het zuinigst en meest vlug poetst men met poetsolie. Voor 10 ct. kan men geruimen tijd heel wat afpoetsen. Eenmaal daarmede behandeld, is opwrijven met den vetten poetslap en daarna droog nawrijven reeds voldoende. Spaart tevens poetsdoeken, niet alleen om uit te wrijven doch ook de insmeerlap, daar de olie-doeken zich best laten uitwasschen, doch de andere hard en waardeloos worden voor verder gebruik.

Blank-ijzer, nikkelen en aluminium pannen laten zich ook aldus poetsen. Vooral niet te vet insmeren (met één druppel kan men zeer veel reinigen) en krachtig uitwrijven op een zachten ondergrond, om krassen en vlekken — of deuken — te voorkomen.

Wrijven van meubelen

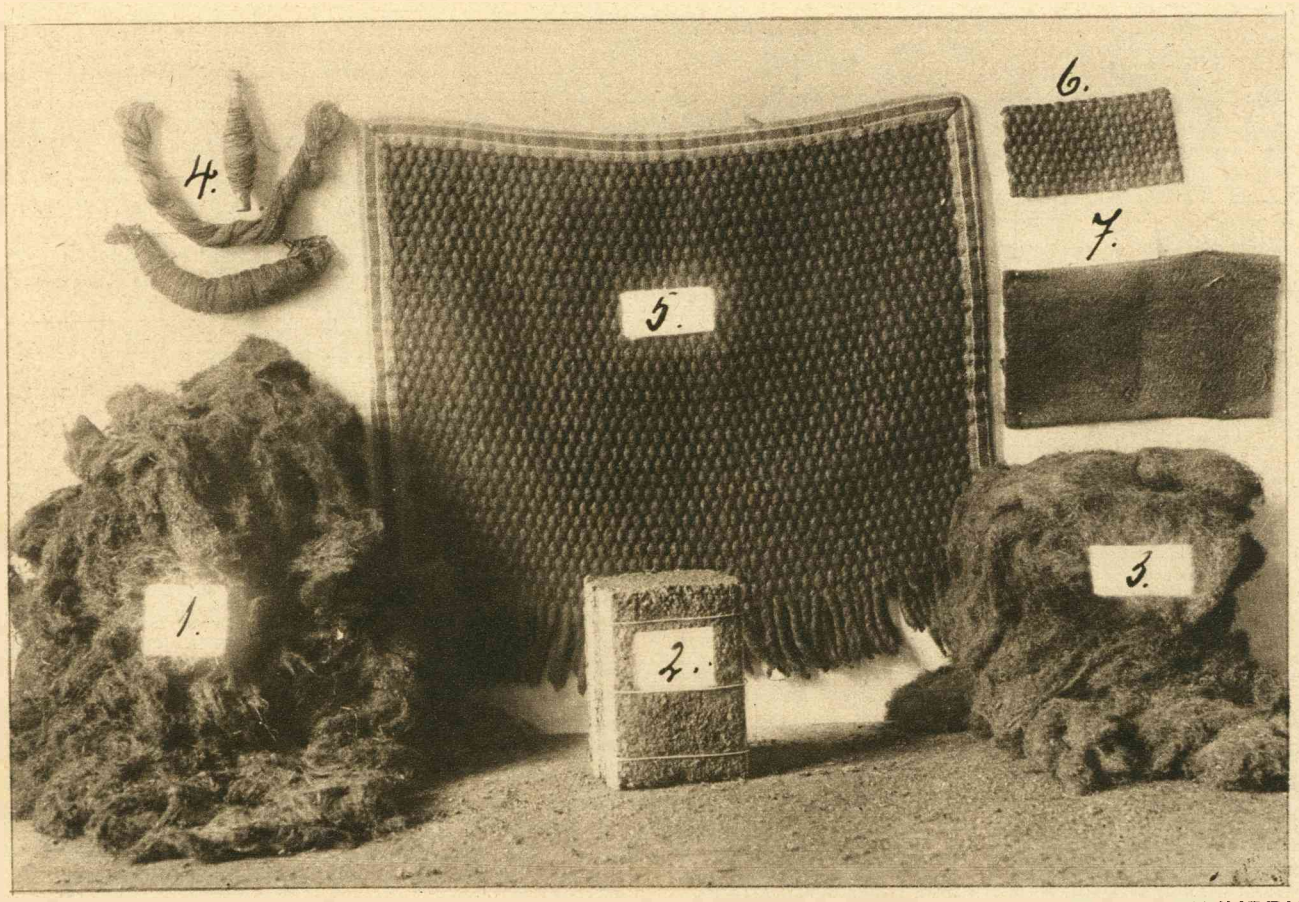
kan men nu en dan met succès doen met *warme* doeken in plaats van met wrijfwas.

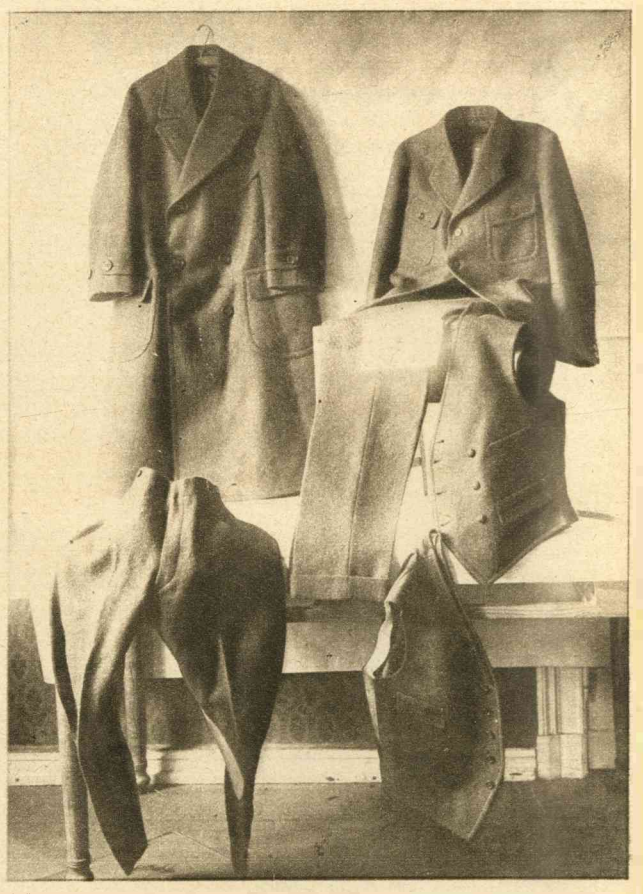
Matten,

Japansche- of cocosmatten, al zijn ze nog zoo goor, kunnen best nog een tijdje gebruikt worden zonder ons te hinderen door hun goorheid, wanneer ze flink afgeboend worden met pekelwater en daarna afgespoeld met schoon water. Japansche matten vooral zachtzinnig behandelen, anders knappen de draadjes. Alles plat liggend laten drogen, anders heeft men kans van krom trekken.

Schoenzooltjes

maakt men zelf, nu ze zooveel duurder zijn, en wel van oude kranten, iets kleiner dan de zool van den schoen. Men plakt er eenige op elkaar en kan er desnoods nog een bovenop maken van een restantje uit de lappendoos. Uitstekend om 's winters warme en droge voeten te houden.





HET GEBRUIK VAN TURF BIJ DE TEXTIELNIJVERHEID.

Het gebrek aan grondstoffen voor de textielnijverheid is aanleiding geweest, dat men in Duitschland turfvezels is gaan bezigen voor het vervaardigen van verschillende geweven goederen. Zooals we vernamen, moeten de genomen proeven zeer goed zijn uitgevallen. Op onze linker foto ziet men: 1. Geprepareerde turfvezels. 2. Model der origineele verpakking. 3. Gewonden draden. 4. Zuiver turfgaren. 5. Mat uit zuiveren turf. 6. Staal van een kleed uit zuiveren turf. De rechter foto geeft eenige uit turf vervaardigde kleedingstukken.